

[Melchior]

hvorved skævheden i udpegningen vil være klar, og så selvfølgelig senere, hvis undersøgelsen peger på det, gøre noget ved det.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg må til fru Mimi Jakobsen sige, at jeg tror, jeg må henvise til det svar, jeg gav før, og sige, at det er et ansvar, en forpligtelse, som de, der er medlemmer af grundlisteudvalget, må tage på sig i deres vurdering og deres bedømmelse.

Jeg tror, det vil være meget svært at stille kriterier op. Det er de mennesker, der foretager indstillingen, som har adgang til at vurdere dette. Det er jo ikke et spørgsmål om, at det absolut skal være den højest kvalificerede, det ligger der efter min mening ikke i at være egnet til jobbet. Det er netop et bredt udsnit af befolkningen, der er brug for, og spørgsmålet om, hvorvidt de dårligst uddannede skal være udelukket, synes jeg ikke er rigtig relevant. Jeg mener, at vi må lade udvalget med den forpligtelse, det har over for retsplejelovens ord om, at de udpegede skal være egnet til jobbet, foretage deres udvælgelse eller indstilling.

Så er der spørgsmålet om skævheden. Jeg har i det skriftlige svar givet oplysninger om den undersøgelse, Danmarks Statistik har foretaget. Vi har benyttet lejligheden – det er jo det, vi kan gøre fra ministeriets side – til at henlede kommunalbestyrelsens opmærksomhed på undersøgelsens resultater, og jeg går ud fra, at man netop underretter medlemmerne af grundlisteudvalget om disse oplysninger, således at de også kan tage dem med i deres overvejelser, så man får en mere repræsentativ sammensætning, end man har i dag.

Hr. Melchior rejser spørgsmålet, om det er rimeligt, at den samme persongruppe i en meget lang årrække er nævninger eller domsmænd. Det er da klart, at man kan også overveje dette, men jeg må sige, at på nuværende tidspunkt – man skal jo her i marts måned udpege de nye personer til domsmands- og nævningelisterne – har vi ikke brug for det, men jeg vil da ikke afvise, at man overvejer også dette spørgsmål sammen med spørgsmålet om den repræsentative sammensætning af dem. Jeg må blot have lov at sige, at jeg tror, der er grænser for, hvor meget vi fra centralt hold kan gøre i

denne forbindelse. Der påhviler også kommunalbestyrelserne, når de udpeger medlemmer til grundlisteudvalgene, og medlemmerne af dette udvalg en forpligtelse til at leve op til lovens intentioner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *statsministeren* af:

Jørgen Jensen: (DKP):

»Mener statsministeren, at formuleringerne i cirkulære AF-7/79 AK 4/79 vedrørende dagpengeretten for medlemmer, der har børnepasningsproblemer, er i overensstemmelse med ligestillingslovens ånd og bogstav, når der som eksempel på krav om dokumentation for børnepasningsmuligheder henvises til et kvindeligt medlem, der anmoder om dagpenge efter endt barselhvile, når hun har fået sit første barn?«

(Spm. nr. 553).

Skriftlig begrundelse.

Cirkulæret, der giver mulighed for at fratage ledige medlemmer af arbejdsløshedskassen retten til dagpenge, når de ikke kan dokumentere mulighed for børnepasning, selv om de ikke har nægtet at tage anvist arbejde og ikke er blevet anvist arbejde, er i sig selv urimeligt og unødvendigt for at forhindre misbrug, men det bliver diskriminerende, når man alene taler om kvindelige medlemmer.

Man stiller altså ikke krav til medlemmer, der er forældre, men alene til kvindelige medlemmer.

Ved samråd med arbejdsministeren den 31. januar 1979 fralagde ministeren sig ansvaret for cirkulæret og henviste til, at det var arbejdsdirektørens ansvar, men selv embedsmændene skal vel overholde de love, der vedtages i folketinget.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Spørgsmålet drejer sig jo om dagpengeret og børnepasningsproblemer og i særlig grad spørgsmålet om, hvorvidt der under en eller anden form i et cirkulære har været tale om kønsdiskrimination.

I cirkulæret, som er udsendt af arbejdsministeriet eller arbejdsdirektoratet, anføres det, at det i almindelighed må antages, at medlemmerne har børnepasningsmulighed, når